

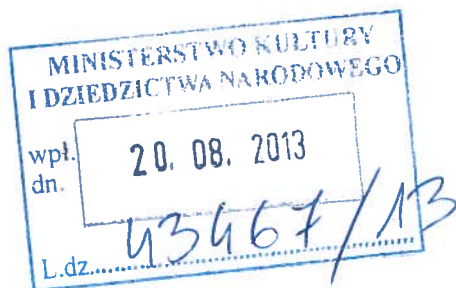

IZBA WYDAWCÓW PRASY

12. P. Van der Vliet
12. P. Jach Bork
12. P. Zingre Sellenbaum
21.08.2013 May 1/13

Stowarzyszenie Wydawców **REPROPOL**

Warszawa, 19 sierpnia 2013 r..

Pan
Bogdan Zdrojewski
Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

nawiązując do Pańskiego pisma z dnia 17 lipca 2013 r. (DWIM/923/13/JB), otrzymanego 22 lipca 2013 r., zapraszającego do konsultacji nowelizacji ustawy z 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej „ustawa papp”), przedstawiamy poniższe uwagi do przedłożonych propozycji.

Uważamy za zasadne konieczność zmiany art. 21¹ ust. 1 w zakresie dostosowania brzmienia tego przepisu do art. 10 dyrektywy 93/83/EWG z dnia 27. września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (tzw. dyrektywa satelitarno-kablowa). Z uwagi jednak na fakt, iż powyższy przepis ogranicza sposób wykonywania prawa do reemisji, uważamy za zasadne, podobnie jak to jest obecnie, ograniczenie jego zakresu do reemisji dokonywanej przez operatorów sieci kablowych. Rozszerzanie zakresu brzmienia przepisu na każdy rodzaj reemisji nie jest wymagany przez prawo unijne, a reemisja dokonywana na platformach satelitarnych, w Internecie czy na multipleksach naziemnych to jednak inny rodzaj eksploatacji utworów (w szczególności z punktu widzenia ekonomicznego) niż reemisja w sieciach kablowych.

Pragniemy jednak zwrócić uwagę, że – w ocenie Izby Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenia Wydawców REPROPOL – ustawa papp wymaga dostosowania nie tylko do dyrektywy satelitarno-kablowej, ale także do dyrektywy nr 92/100/WE z dnia 12. listopada 1992 r. dotyczącej prawa najmu i użyczenia oraz określonych praw pokrewnych w zakresie własności intelektualnej (ujednolicony tekst dyrektywy nr 2006/115/WE) a także do dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22. maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

Zdajemy sobie sprawę, że implementowanie do polskiego porządku prawnego instytucji Public Lending Right, określonych dyrektywą nr 92/100/WE z dnia 12. listopada 1992 r. dotyczącej prawa najmu i użyczenia oraz określonych praw pokrewnych w zakresie własności intelektualnej,

jest skomplikowane i wymaga dyskusji środowiskowej dotyczącej modelu finansowania korzystania z praw najmu i użyczenia przez biblioteki publiczne. Dlatego też można rozważyć przyjęcie rozwiązania, po owej dyskusji, uregulowania PLD w osobnym akcie normatywnym.

Z tego względu proponujemy, aby aktualny projekt zmiany ustawy papp uzupełnić jedynie o dostosowanie jej do dyrektywy 2001/29/WE. Potrzeba znowelizowania ustawy papp wynika z konieczności prawidłowego dostosowania jej do prawa Unii Europejskiej w zakresie objętym harmonizacją na poziomie wspólnotowym. Materia objęta przedmiotem harmonizacji uregulowana jest ww. dyrektywie 2001/29/WE, do której ukazały się dotychczas trzy sprostowania tłumaczenia polskiej wersji tego aktu.

Pierwsze sprostowanie

W dniu 21. sierpnia 2007 r., w Dz. Urz. UE L 216/24 zostało opublikowane sprostowanie do dyrektywy 2001/29/WE (*Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich* L 167 z dnia 22 czerwca 2001 r.; *Polskie wydanie specjalne, rozdział 17, tom 1, s. 230*) Strona 237. Zgodnie z treścią sprostowania, dotyczącego art. 3 ust. 3 dyrektywy, zamiast (wyróżnienie własne):

„Czynności publicznego udostępniania utworów i podawania do publicznej wiadomości określone w niniejszym artykule, **powodują** wyczerpania praw określonych w ust. 1 i 2”

powinno być:

„Czynności publicznego udostępniania utworów i podawania do publicznej wiadomości określone w niniejszym artykule, **nie** powodują wyczerpania praw określonych w ust. 1 i 2”.

Drugie sprostowanie:

W dniu 6. października 2010 r., w Dz. Urz. L 263/15 ukazało się sprostowanie do dyrektywy 2001/29/WE, które dotyczy art. 5 ust. 3 lit. o). Zgodnie z jego treścią, zamiast (wyróżnienie własne):

„o) korzystania w niektórych innych przypadkach o mniejszym znaczeniu, jeśli wyjątki lub ograniczenia są już przewidziane w prawie krajowych i o ile dotyczy jedynie **analogicznych** form korzystania i nie narusza swobodnego obrotu towarów i usług na obszarze Wspólnoty bez naruszania innych wyjątków i ograniczeń zawartych w niniejszym artykule.”,

powinno być:

„o) korzystania w niektórych innych przypadkach o mniejszym znaczeniu, jeśli wyjątki lub ograniczenia są już przewidziane w prawie krajowym i o ile dotyczy jedynie **analogowych** form korzystania i nie narusza swobodnego obrotu towarów i usług na obszarze Wspólnoty, bez naruszania innych wyjątków i ograniczeń zawartych w niniejszym artykule.”

Trzecie sprostowanie:

W dniu 4. lutego 2012 r. w Dz. Urz. L 33/9, opublikowano sprostowanie do art. 5 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE. Zgodnie z jego treścią, zamiast (wyróżnienie własne):

„c) zwielokrotniania przez prasę, publicznego udostępniania utworów i podawania do publicznej wiadomości **aktualnych** artykułów **na tematy gospodarcze, (...)**”,

powinno być:

„c) zwielokrotniania przez prasę, publicznego udostępniania utworów i podawania do publicznej wiadomości artykułów na aktualne tematy gospodarcze, (...)”.

Powyższe sprostowania mają znaczenie dla określenia prawidłowego zakresu korzystania z utworów, w tym w szczególności z artykułów prasowych w ramach dozwolonego użytku publicznego. Brak prawidłowej implementacji dyrektywy dyskryminuje uprawnione podmioty wobec identycznych, działających na wspólnym rynku UE i może naruszać swobodny przepływ towarów i usług na rynku UE. Brak prawidłowej implementacji narusza interes uprawnionych podmiotów, narażając ich na straty materialne, ponadto, nie pozostaje bez wpływu na ograniczenie wolności słowa.

Nowelizacja ustawy papp spowoduje, iż korzystanie z kategorii dozwolonego użytku publicznego znajdzie swoje literalne unormowanie w ustawie. W rezultacie, zlikwiduje to ramy nadużywania interpretacji dozwolonego użytku publicznego i zwiększy pewność prawną obrotu utworami, które będą miały korzystny wpływ dla wszystkich stron obrotu.

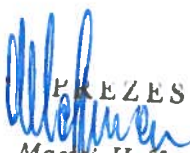
Nowelizacja ta nie spowoduje zmiany wydatków budżetu państwa, ani nie pociągnie za sobą dodatkowych wydatków dla jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto ustawa nowelizacyjna nie będzie wymagać wydania aktów wykonawczych.

Z powyższych względów pozwalamy sobie przedstawić w załączeniu propozycje konkretnych zapisów nowelizacji ustawy papp, które czyniłyby zadość konieczności dokonania prawidłowej implementacji do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22. maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o uzupełnienie przedłożonej inicjatywy ustawodawczej o wskazany w Załączniku zakres zagadnień.

Z poważaniem

Załącznik: 1

PREZES
Maciej Hoffman

PREZES YWP
Wiesław Podkański

Załącznik nr 1

Proponowane zmiany ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynikające z konieczności dokonania prawidłowej implementacji dyrektywy 2001/29/WE:

- 1) Art. 25 ust.1 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) artykuły na aktualne tematy polityczne, gospodarcze lub religijne, chyba że zostało wyraźnie zastrzeżone, że ich dalsze rozpowszechnianie jest zabronione,”

- 2) Art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust.1 pkt 1 lit. b i ust.2-3 stosuje się odpowiednio do publicznego udostępniania utworów w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym, z tym że jeżeli wypłata wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, nie nastąpiła na podstawie umowy z uprawnionym, wynagrodzenie jest wypłacane za pośrednictwem właściwej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi.”

- 3) W art. 34 dotychczasową treść oznacza się, jako ust.1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dozwolony użytek publiczny określony w art. Art. 25 ust.1 pkt1 lit. a i c, pkt.2-5 i w Art. 30 dotyczy wyłącznie analogowych form korzystania z utworów.

- 4) W art. 51 dodaje się ust.4 w brzmieniu:

„4. Publiczne rozpowszechnienie utworu za pomocą środków przekazu przewodowego lub bezprzewodowego lub udostępnienie w taki sposób, aby osoby trzecie miały dostęp w miejscu i czasie dowolnie wybranym, nie wyczerpuje prawa do dalszego publicznego rozpowszechniania lub udostępniania tego utworu”.